*שקילא טיבותך שריא אחיזרי כבר תרגמא
רב הושעיא לשמעתי' בבבל: בנן נוקבן
דיהוין ליכי מינאי וכו': רב תני עד
דתלקחן לגוברין ולוי תני עד דתבגרן, לרב
אע"ג דבגר ולוי אע"ג דאינסיב? אלא בגר
ולא אינסיב, אינסיב ולא בגר' דכולי עלמא
לא פליגי, כי פליגי בארוסה ולא בגר' וכן תני
לוי במתניתיה עד דתבגרן ויימטי זמניהון
דאינסבן תרתי אלא או תבגרן, או ימטי
זמניהון לאינתנסבא כתנאי עד מתי הבת
נזונית? עד שתארס, משום רבי אלעזר אמרו
עד שתבגר תני רב יוסף עד דיהוויין איבעיא
להו היה דאירוסין אן היה דנישואין? תיקו.
אמר ליה רב חסדא לרב יוסף מי שמיע לך
מניה דרב יהודה ארוסה יש לה מזונות או
אין לה מזונות, אמר ליה משמע לא שמיע לי
אלא מסברא לית לה כיון דאירסה לא ניחא
ליה דתיתזיל", אמר ליה אם משמע לא
שמיע לך מסברא אית לה, כיון דלא קים
ליה בנוה לא שדי זוזי בברי ואיבא דאמרי
אמר ליה משמע לא שמיע לי מסברא אית
לה כיון דלא קים ליה בנוה לא שדי זוזי
בברי, אמר ליה אי משמע לא שמיע לך
מסברא לית לה כיון דאירסה לא ניחא ליה
דתיתזיל: סימן דגברי שק"ל וכ"מאנה, ויבמה
שניה ארוסה ואנסה: בעו מיניה מרב
ששת מאיאת יש לה מזונות-או- אין לה
מזונות? אמר להו רב ששת תניתוה אלמנה
בבית אביה וגרושה בבית אביה, ושומרת
יבם בבית אביה יש לה מזונות, רבי יהודה
אומר עודה בבית אביה יש לה מזונות, אינה
בבית אביה אין לה מזונות רבי יהודה היינו
ת"ק אלא לאו ממאנת איכא ביניהו דתנא
קמא סבר ליה אית לה ורבי יהודה סבר לית
לה. בעי ביש לקיש בת יבמה יש לה מזונות
או אין לה מזונות: כיון דאמר מר כתובתה
על נכסי בעלה הראשון תקינו לה רבנן
משני אית לה? תיקו: בעי רבי אלעזר בת
שניה יש לה מזונות או אין לה מזונות:
כיון

רב הושעיא לשמעתי' בבבל: בנן נוקבן דיהוין ליכי מינאי. מר"ש ממאנת י"ל מזונות או אין לה מזונות. פי' הבת שהשיאוה בקטנותה אמה ואחי' ומיאנה בבעלה וחזרה אצל אחין יש לה מזונות מן האחין דאמרי' נשואין קמאי עקרי וה"ה כמי שלא נשאת ולא יצאת מבית אביה א"ר ס"ם מבית אביה יצאת ונשאת וא"ל מזונות אבל באלמנה וגרושה אפ' קסנה פשיטא דל"ל דהא לא עקרה לנשואין א"ל ר"ש חניתוה אלמנה בבית אביה וגרושה בבית אביה ר"ל מזונות. פי' שנתארסה ונתאלמנה ונתגרשה והיא בבית אבי' ר"ל אומר עודה בבית אבי' ר"ל מזונות אינה בבית אביה א"ל מזונות ר"ל היינו ת"ק אלא לאו ממאנת א"ב דת"ק סבר לה ר"ל דעכשיו בבית אבי' חוזרת ור"י סבר אין לה ר"ל כיון דיצא' מבית אביה והלכתא כת"ק: בעי ר"ל בת יבמה ר"ל מזונות או א"ל מזונות. פי' ייבם את אשת אחיו והליד ממנה בת ר"ל לאותה בת מזונות אצל האחים בנכסי האב או אין לה כיון דאמר מר כתובתה ג) על נכסי הראשון אית לה פי' כדאמרן בהחלק א"ד כיון דא"ל על השני הכתיב תנאי כתובה נמי ל"ל כגון מוני דתנאי כתובה ואע"ג דנכסי דקמא בדיבמה דמי שהרי קם הוא לנחלה אפ"ה אין על הבנים של יבם לזון את היבמה שהרי הראשון לא כתב לה אלא בנין נוקבן דיהוין ליכי מינאי ולא מאחי א"ד כיון דאי לית לה מראשון כתובה. פי' כגון שלא הניח נכסים שיעור כתובתה תקינו לה רבנן משני כדספרש בהחלק כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה הלכך תנאי כתובה נמי כגון מזון הבת ר"ל על השני ור"ל מזונות אצל הבנים (והאי דלא מיבעי' ליה ביבמה גופא נמי כה"ג משום דבני יבמה פשיטא ליה דא"ל מזונות מנכסי יבם אצל הבנים שהרי מחמת נשואי ראשון נזקקה ליבם וכשמת היבם נתאלמנה זו מנשואי ראשון וקרא אני בה ומיתזונא מנכסי כ"י מיגר אלמניהיך לאיכן מזונותי' על נכסי בעל הראשון ואם אין לו נכסים אין לה מזונות על נכסי שני) מאי תיקו: בעי ר"א בת שניה. פי' הבא על אם אמו והוליד מבנה לה ג) אם יהיב לה אב מידי כל זמן שהיא ארוסה בת

[עי' תוס' יבמות קיז. ד"ה כ"ם]

נוטא
ערך מת'
ניצונות הבת
(מאמר מרדכי)
בתנא'
בתוספתא

מבנה
סיבה על נטיית טעלין בגמ'
טוגלת בגמ' יש לזן מזונות

נוטא/מבנה
ארוסה יתומה - בגמ' יש לה מזונות מן האחים

תוספות רי"ד
ב' לחנות הפוכות
בגו-ט"ת בין
ר"יוסף ור"חסדא

מסברא
אית לה
ל"ת לה
(ר"ל לבין דנוטא
לה קטון לנוטא
בקונם - ר"ר תוס'
דה ארוסה)

נוטא
אלמנה יש לה
מזונות מאחיה
און לא

נוטא
בת יבמה
ומזונות

נוטא
בת יבמה
ומזונות

[יבמות פה. וב"מ]

[גמרא פ:: וש"ע]

*תוס' הסוגיא יש לטין
דבר' תיקון

גליון הש"ס
גמ' עד דתלקחן לגוברין. עיין לקמן דף ס"ח ע"ב תוס' ד"ה בין כשלא:

* טיק צ"ל:
ר' שיר
ר' יש לק"ט
ר' אלעזר
רבא
ר' פ"א

מיתי הבת נזונית עד שתארס משום ר"א אמרו עד שתבגר וקי"ל דאין הלכה כיחיד אלא כת"ק: בעו מיני' מר"ש ממאנת י"ל מזונות או אין לה מזונות. פי' הבת שהשיאוה בקטנותה אמה ואחי' ומיאנה בבעלה וחזרה אצל אחין יש לה מזונות מן האחין דאמרי' נשואין קמאי עקרי וה"ה כמי שלא נשאת ולא יצאת מבית אביה א"ר ס"ם מבית אביה יצאת ונשאת וא"ל מזונות אבל באלמנה וגרושה אפ' קסנה פשיטא דל"ל דהא לא עקרה לנשואין א"ל ר"ש חניתוה אלמנה בבית אביה וגרושה בבית אביה ר"ל מזונות. פי' שנתארסה ונתאלמנה ונתגרשה והיא בבית אבי' ר"ל אומר עודה בבית אבי' ר"ל מזונות אינה בבית אביה א"ל מזונות ר"ל היינו ת"ק אלא לאו ממאנת א"ב דת"ק סבר לה ר"ל דעכשיו בבית אבי' חוזרת ור"י סבר אין לה ר"ל כיון דיצא' מבית אביה והלכתא כת"ק: בעי ר"ל בת יבמה ר"ל מזונות או א"ל מזונות. פי' ייבם את אשת אחיו והליד ממנה בת ר"ל לאותה בת מזונות אצל האחים בנכסי האב או אין לה כיון דאמר מר כתובתה ג) על נכסי הראשון אית לה פי' כדאמרן בהחלק א"ד כיון דא"ל על השני הכתיב תנאי כתובה נמי ל"ל כגון מוני דתנאי כתובה ואע"ג דנכסי דקמא בדיבמה דמי שהרי קם הוא לנחלה אפ"ה אין על הבנים של יבם לזון את היבמה שהרי הראשון לא כתב לה אלא בנין נוקבן דיהוין ליכי מינאי ולא מאחי א"ד כיון דאי לית לה מראשון כתובה. פי' כגון שלא הניח נכסים שיעור כתובתה תקינו לה רבנן משני כדספרש בהחלק כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה הלכך תנאי כתובה נמי כגון מזון הבת ר"ל על השני ור"ל מזונות אצל הבנים (והאי דלא מיבעי' ליה ביבמה גופא נמי כה"ג משום דבני יבמה פשיטא ליה דא"ל מזונות מנכסי יבם אצל הבנים שהרי מחמת נשואי ראשון נזקקה ליבם וכשמת היבם נתאלמנה זו מנשואי ראשון וקרא אני בה ומיתזונא מנכסי כ"י מיגר אלמניהיך לאיכן מזונותי' על נכסי בעל הראשון ואם אין לו נכסים אין לה מזונות על נכסי שני) מאי תיקו: בעי ר"א בת שניה. פי' הבא על אם אמו והוליד מבנה לה ג) אם יהיב לה אב מידי כל זמן שהיא ארוסה בת

ג) נלמ דוקא כהנת אלא דקמ"ל דנהתא דאמר אב היא כהנת מ"מ אם לאבה מיעמלה לו. ב) נראה דבן ג"ל על נכסי הראשון כדאמרינן בהחלק ליה לה פי' כיון דאין לה על הבני כתובה נמי ליה לה וכו'.